

РЕШЕНИЕ

№ 3269

гр. София, 17.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 30.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **5396** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на Столична община срещу Решение изх.№1-020-001-2-459/19.05.22г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда“ 2014 – 2020 г., с което на Столична община като бенефициент е определена финансова корекция в размер на 5% от стойността по Договор №СОА22-ДГ55-66/09.02.2022г. с изпълнител Д. „Нови Искър 2021“ за нарушение на чл.70, ал.5 и ал.7, т.1, 2 и 3, буква Б вр. чл.2, ал.2 от Закона за обществените поръчки (ЗОП).

В жалбата се излагат аргументи срещу всяко едно от фактическите твърдения, залегнали като основание за възприемане на извода на Р., че приложената методика е незаконосъобразна поради нарушение на чл.70, ал.5 и ал.7, т.1, 2 и 3, б.Б от Закона за обществените поръчки. Оспорва се констатацията, че има припокриване между минималните изисквания за допустимост и надграждащо обстоятелство №1, посочено в т.3.5 ТО5- подпоказател „Концепция за изпълнение“, Мерки за опазване на околната среда и контрол на социалното напрежение, като се излагат подробни аргументи относно задължението на всеки участник да представи линеен график и съотнасянето му към обхвата на надграждащия компонент- надграждащо обстоятелство №1, относно надграждащите мерки, които са предвидени по отношение извършването на входящ контрол за качество и съответствие на доставяните продукти с предвижданията на проекта и нормативните актове. Оспорват се изводите на Р. по отношение на надграждащо обстоятелство №2 и по отношение на подпоказател „Специфични социални аспекти на изпълнение на поръчката“, като в заключение

жалбоподателят намира, че методиката е законосъобразна, тъй като е създадена така, че при прилагането да е налице обективно, прозрачно и конкурентно класиране на офертите, от които е избран най- успешният участник.

Оспорва се материалната компетентност на Р. да се произнася по законосъобразността на методиката. Отделно от това жалбоподателят намира, че са налице несъответствия с правилата за налагане на финансови корекции, тъй като оспореното решение не е с обективизирано и мотивирано заключение, не е доказано по безспорен начин нанасянето на вреда на общия бюджет на ЕС; не е положено необходимото усилие за дефиниране на действително засегнати разходи, а е налице краен формализъм без солидна аргументация. В тази връзка се претендира отмяна на оспореното Решение изх.№ 1-020-0001-2-459/19.05.2022г. или алтернативно- то да бъде отменено в частта, с която е определен размер на финансовата корекция от 5% от общата стойност на всички поискани за възстановяване допустими разходи по сключения договор и да се определи само размер на засегнатите разходи, който е доказан от ответната страна като засегнат от нарушението.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя отново застъпва становище, че в процесното решение не са изследвани в пълнота обстоятелствата при взимането му и не е спазена процедурата по издаването му. Претендира разноски. В представени писмени бележки извършва анализ на дефиницията за „нередност“ съгл. чл.143.1 от Регламент №1303/2013г., критериите за възлагане на обществена поръчка съобразно чл.70, ал.2 от ЗОП и съдържанието на методиката за комплексна оценка съгл. чл.70, ал.5 от ЗОП, съпоставяйки посочените нормативни изисквания с конкретното проявление в процесния случай; отново се поддържа довод за неприетежавана от УО компетентност да прави заключения и издава акт по отношение на методиката респ. други отделни части от процедурите за възлагане на обществени поръчки.

В депозираните писмени бележки излага подробни съображения, че не е осъществен целият фактически състав на конкретната нередност по смисъла на Регламент /ЕО/ № 1303/2013г., като спира вниманието си и на двете надграждащи обстоятелства, №1 и №2, и подпоказателя „Специфични социални аспекти на изпълнение на поръчката“, като прави изводи, че констатациите на УО са изцяло неверни.

Ответникът по жалбата моли същата да бъде отхвърлена като недоказана и поддържа мотивите на оспорваното решение; счита за безспорен факт компетентността на административния орган; представя списък с разноски и изразява становище за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. В представените писмени бележки се спира подробно на елемента от т.4 на Методиката, като счита че е налице нарушение на чл.70, ал.5 и ал.7, т.1,2 и 3, буква „б“ от ЗОП и в процеса на съдебното дирене на са установени нови обстоятелства, които да опровергаят нарушението. Спира се на размера на поисканите съдебни разноски, като счита, че не са осъществени такива съществени процесуално следствени действия, които да обосновават поискания размер от 14 988 лева, макар и съобразен с Наредба №1.

Административен съд София- град, като се запозна със становището на страните и наличните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 23.04.2021г. заместник кмета на Столична община, в качеството му на възложител и след одобрено обявление за обществена поръчка и документация за участие в процедурата, е открил обществена поръчка на основание чл. 73, ал.1, при условията на чл. 74 от ЗОП с предмет: „И. – проектиране и строителство на обект: „Доизграждане на канализационната мрежа на [населено място], район „Нови Искър“ – СО“ (документацията е достъпна на адрес <https://app.eop.bg/today/122374>, като сред одобрените документи са и Критерии за възлагане на обществената поръчка.Методика за определяне на комплексната оценка на офертата).

На 01.02.2022г. между Столична община и Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда“ 2014–2020г. е сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по оперативната програма, съфинансирана от Европейския фонд за регионално развитие и Кохезионния фонд на ЕС по процедура чрез директно представяне на безвъзмездна финансова помощ BG16M10P002-1.020 „Изграждане на ВиК инфраструктура в Столична община“ с бенефициент Столична община (договор №Д-34-1/01.02.2022г.).

На 09.02.2022г. между класираният на първо място участник в горепосочената обществена поръчка- Д. „Нови Искър 2021“ и възложителя СО е сключен договор СО22-ДГ55-66/09.02.2022г. за възлагане на дейностите в рамките на проект „И. – проектиране и строителство на обект: „Доизграждане на канализационната мрежа на [населено място], район „Нови Искър“ – СО“ с цена на договора 19 920 000 лева, като договор, свързан с административния договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по оперативна програма „Околна среда“ 2014.2020г.

С писмо изх.№1-020-0001-2-376/08.04.2022г. Р. на ОПОС е уведомен от началника на отдел „Последващ контрол“ за нарушение, отговарящо на определението за сигнал за нередност, по договор СО22-ДГ55-66/09.02.2022г.

На 11.04.2022г. с писмо изх.№ 1-020-0001-2-380 ръководителят на Управляващия орган на Оперативна програма "Околна среда" 2014 – 2020г. е уведомил Столична община за установена нередност и предстоящо определяне на финансова корекция.

На 21.4.2022 г. Столична община е представила възражение.

С Решение от 19.05.2022 г., издадено на основание чл. 70, ал. 1, т. 9 и чл.73, ал.1 и ал. 3 вр. чл.9, ал.5 от Закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове, (обн. ДВ бр.101 от 22 декември 2015г., изм. и доп.ДВ бр.52 от 09.06.2020г.) ръководителят на Управляващия орган на Оперативна програма "Околна среда" 2014 – 2020, е определил на Столична община финансова корекция в размер на 5% от стойността на засегнатите и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС 2014- 2020 разходи, представляващи средства по смисъла на чл.1, ал.2 от ЗУСЕСИФ от стойността на сключения Договор №СОА22-ДГ55-66/09.02.2022г. с изпълнител Д. „Нови Искър 2021" на стойност 19 920 000 лева без ДДС за нарушение на чл. 70, ал.5 и ал. 7, т. 1, 2 и 3 б.Б от ЗОП, класифицирано като нередност по т. 11, б. Б от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на

финансови корекции по реда на Закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове (Наредбата).

Въз основа на така установените по делото факти, съдът приема следното от правна страна:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в исканата от закона писмена форма, съдържа изискуемите от чл. 59, ал. 2 АПК реквизити и в хода на административното производство органът не е допуснал нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл.69, ал.1 от ЗУСЕФСУ (заглавието изменено – ДВ, бр.51 от 2022 г. в сила от 01.07.2022г.) управляващите органи (явяващи се органи по програмите по чл.3, ал.2, финансирани със средства по ЕФСУ, каквато е програмата Околна среда 2014-2020г.), провеждат процедури по администриране на нередности, като редът за извършване на проверките е уреден в Наредба за администриране на нередности по европейските структурни и инвестиционни фондове, приета с ПМС №173 от 13.07.2016г.

Съдът счита, че актът е материално незаконосъобразен.

За преценката относно законосъобразността на оспорения административен акт от значение е какво е прието в него от административния орган. В конкретния случай, в решението си и писмо изх.№ 1-020-0001-2-380 от 11.04.2022г. органът мотивира, че е констатирал нарушение, което се определя за „нередност“ по смисъла на Регламент №1303/2013 на Европейския парламент, която нередност следва да се квалифицира по т.11, буква Б от Приложение 1 към чл.2, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности, изм. и доп. ДВ бр.19 от 06.03.2020г., като изложените фактически изводи се отнасят до Методиката за определяне на комплексната оценка на офертите и са коментирани обстоятелствата, обосноваващи по-високо качество на изпълнение по подпоказател „Концепция на изпълнение“ и мерките за контрол на социалното напрежение.

По отношение на надграждащо обстоятелство №1 от Методиката УО е приел, че предлаганите мерки за навременна доставка на материали, сами по себе си не водят до надграждане на качеството на изпълнение, тъй като самият график на изпълнение, ако е съставен съобразно минималните изисквания на възложителя за допустимост, ще доказва, че времето на изпълнение е в съответствие с декларираната организация, отчитащо всички съпътстващи строителството дейности в т.ч. и доставките на материали; позовавал се е на разпоредбите на чл.166, ал.1, т.2 и чл.154, ал.2, т.8 от ЗУТ относно строителния надзор, осъществяван и във връзка с проверката и контрола на доставяните и влагани в строежа строителни продукти; посочил е, че не са посочени примерни мерки, изискуемо съдържание, потенциален брой на същите, поради което е невъзможно да се извърши сравняване и оценяване на отделните технически предложения, а потенциалните участници не биха могли да презюмират колко на брой мерки да разпишат, за да са конкурентни спрямо другите; не е ясно как и кой следва да прецени, че са приложени мерки, които осигуряват качество.

Съдът не се съгласява с този извод.

Въпросното надграждащо обстоятелство №1 ясно дефинира, че се касае за

конкретни мерки за осигуряване на своевременна доставка на необходимите строителни материали, предназначени за влагане в строежа, както и мерки за извършване на входящия контрол за качество и съответствие на доставяните материали с предвидените за използване такива и нормативните изисквания. За всяка една от мерките е посочено, че следва да съдържа същност и обхват, систематизиран план за прилагане /дейности, които се предвиждат за изпълнението ѝ/, конкретният експерт и/или служител, ангажиран с изпълнението ѝ, ако експертите по изпълнение на дейностите са повече от един, кой експерт коя от дейностите ще изпълнява с посочване на техните конкретни задължения. Мерките следва да бъдат съпроводени и от описание на очаквания ефект от изпълнението на конкретната мярка при съобразяване изискванията на възложителя в документацията на обществената поръчка и на нормативната уредба. Посочено е, че мерките следва да отчитат спецификата на строежа, а не да са мерки от общ характер т.е. приложими за всеки строеж без значение на обхват и специфични особености. Посочено е, че участникът следва да посочи минимум една мярка, за да се присъдят точки.

Не е налице твърдяната липса на надграждане от УО на основание, че в минималните изисквания за допустимост е налице изискване за представяне на Строителна програма с времеви график, където ще се представи последователността на изпълнение, включваща изпълнение на строителството в едно с отделните срокове за доставка на материали. Базовото изискване, в частта относно времевия график включва линеен график с посочени технологични и логически взаимовръзки между отделните дейности, който следва да онагледява работната програма за изпълнението на всички дейности, предвидени съгласно изискванията на документацията и договора, като трябва да прецизира отделните дейности и да е съобразен с технологичната последователност на предвидените дейности т.е. базовите изисквания са насочени към последователността и продължителността на предвидените дейности, докато надграждащото обстоятелство е по отношение на мерките, които биха се заложили да се създаде сигурност при спазване на предвидените срокове с оглед своевременност на доставките на необходимите строителни продукти. Действително, надграждащото обстоятелство е намерило отражение в базовите критерии за оценка в частта относно времеви график, тъй като предвидените дейности безспорно са свързани и с доставките на материали и оборудване, но именно затова е същността на надграждащо обстоятелство – свързано е с базовите изисквания и дава добавена стойност на предложената концепция, като гарантира навременното и качествено изпълнение на предмета на поръчката посредством описание на предвидените дейности и от страна на изпълнителя за навременност и качество на доставяните строителни материали. Вярно е, че съгласно чл.166, ал.1, т.2 от ЗУТ проверката и контрола на доставяните и влагани в строежа строителни продукти, с които се осигурява изпълнението на основните изисквания към строежите в съответствие с изискванията на националното законодателство се изпълняват от лицето, осъществяващо строителен надзор, но настоящото надграждащо обстоятелство нито е в противоречие със законодателната уредба, нито я припокрива, нито е без потенциал да е значимо за сигурността и качеството на строителното изпълнение по възложената обществена поръчка. На практика, чрез това обстоятелство ще се оценяват мерките, които потенциалният изпълнител предлага, за да гарантира декларираното в рамките на задължителния компонент спазване на срока и бюджета.

В указанията за въпросното надграждащо обстоятелство възложителят фактически е дефинирал конкретни „акценти“, които счита за възможни обективни рискове, относими към изпълнението на проекта в срок и в рамките на определения бюджет и за които иска участниците да му предложат мерки, гарантиращи преодоляването им. Този подход има своята обоснована икономическа логика, тъй като чрез посочените мерки възложителят би добил исканата обоснована увереност, че декларираното в задължителния компонент наистина има основание да се счита за изпълнимо.

Съдът не се съгласява и с извода на УО, че е следвало да бъдат посочвани от възложителя примерни мерки, съдържание и потенциален брой на същите като необходимо обстоятелство за сравняване и оценяване на техническите предложения. С какви по вид и брой мерки ще се постигне пълно, точно и качествено изпълнение на предмета на поръчката, следва да реши всеки изпълнител. Както в настоящия случай, възложителят следва да даде указания, че ще базира оценката си на ключови моменти или рискове от изпълнителната дейност и съответно контрола върху тях, които счита за важни и имащи потенциала да повлияят върху качеството и срока на изпълнението, като ще оценява потенциала на мерките за постигане на исканата цел. Посочил е, че за да се присъдят точки, участникът следва да посочи минимум една мярка, отговаряща на посочените изисквания; съответно, възложителят е посочил колко ще са точките без надграждащи обстоятелства, с наличие на едно или и двете надграждащи обстоятелства т.е. възложителят съвсем точно и математически безспорно е дефинирал оценките, които се присъждат на офертите - няма значение броят на мерките, тъй като ако те отговарят на посочените за обстоятелството изисквания, ще обосноват точно определен брой точки. В този смисъл условията на надграждащо обстоятелство №1 са ясни, свързани с предмета и осигуряващи качеството на изпълнението.

По отношение надграждащо обстоятелство №2 УО е приел, че липсва яснота за това с каква насоченост следва да са самите мерки, за да се приеме, че „осигуряват качество“, предвид че се касае за три отделни вида дейности по проектиране, авторски надзор и строителство, които са различни по своя характер, същност и специфика на самата дейност, още повече, че самото качество се обуславя от изискванията на конкретния законодателно утвърден аспект на дейността.

Надграждащо обстоятелство №2 е формулирано от възложителя по следния начин: предложените мерки да са за осигуряване на качеството по време на изпълнение на проектирането, строителството и авторския надзор, като за всяка мярка се посочи:

-същност и обхват на мярката;

-систематизиран план за прилагането ѝ /дейности, които са предвидени за изпълнението ѝ/;

-експерт и/или служител, ангажиран с изпълнението на дейностите за прилагане на мярката / ако експертите по изпълнение на дейностите са повече от един- кой експерт коя дейност ще изпълнява) с посочване задълженията на експерта при изпълнение на всяка от посочените дейности;

- очакван ефект от изпълнението на конкретната мярка за гарантиране качеството на изпълнението на възложените дейности и на договора като цяло, съобразно изискванията на възложителя в документацията и нормативната уредба.

- действия на членовете на екипа за изпълнение на поръчката по контрол на изпълнението на предложения план за прилагане на мярката.

Както и при надграждащо обстоятелство №1, следва мерките да отчетат спецификата на строежа, който е предмет на ОП като е отбелязано, че за да се присъдят точки е необходимо посочването на минимум една мярка.

За разумно информиран и ангажиран със строителна дейност икономически субект е ясно какви мерки трябва да предложи, за да гарантира навременно и качествено изпълнение, т. е. изпълнение с оглед на нормативните изисквания. Безспорно е, че мерките могат да са с разнороден характер, вид и брой, но в случая е видно, че възложителят е посочил структурния им обхват, което е достатъчно ясно за участниците и им дава достатъчно информация за това какви следва да са предложенията за да се приеме, че същите включват относими мерки.

С оглед изложеното не е налице соченото нарушение на чл. 70, ал.5 и ал. 7, т.1, 2 и т. 3 б.Б ЗОП и във връзка с горепосоченото обстоятелство.

Видно от описанието на това обстоятелство участниците трябва да представят съответните механизми и мерки за осигуряване на качество по време на изпълнение на договора. Ясно е, че тук влизат всички такива, които ще дадат гаранция за качествено и навременно изпълнение на предмета на поръчката и които ще надградят базовите изисквания, защото с надграждащите обстоятелства се търсят предложения, изхождащи от опита и познанията на участниците.

Следва да се има предвид, че предмет на процесната обществена поръчка е инженеринг. Това значи, че и трите включени в предмета дейности са обект на значима нормативна регламентация. В утвърдената техническа спецификация конкретно са посочени изискванията и обхвата на

дейностите, които трябва да се извършат, за да се постигне изпълнение на поръчката с исканото качество, както и подробно описание на обектите с посочване на всички релевантни данни.

Съвкупната преценка на тези обстоятелства – нормативната регламентация на дейността, конкретизацията на обхвата ѝ, формулираните вид и обхвата на дейностите, спецификата на обекта дават възможност конкретните предложения по отделните надграждащи обстоятелства да бъдат обективно оценени.

За неоснователни съдът счита и мотивите на органа за неяснота в обхвата на предложението в частта по подпоказателя „Специфични социални аспекти на изпълнение на поръчката“ и т.4 от указанията за подготовка на тази незадължителна част от предложението и указанията, касаещи мерки/действия за намаляване на социалното напрежение.

Вярно е, че потенциалният участник не би могъл да предвиди в конкретика точно с какви сигнали/жалби и недоволство на обществото ще се сблъска при конкретното осъществяване на предмета на поръчката, но с оглед начина на изпълнение и предвидените за осъществяване строителни дейности би могъл и от неангажиран наблюдател да се посочат възможностите за възникване на социално напрежение – влошено качество на питейната вода, периоди на невъзможност за нейното редовно и безпроблемно потребление, увеличаване нивата на шум, замърсяване на градската среда в Нови Искър, предпоставки за затрудняване на движението, евентуално разрушаване на елементи от транспортната или друга инфраструктура, вследствие преминаването на тежка механизация и/или нейното ползване за извършване на СМР и др. такива. Тези рискове са посочени и от възложителя във връзка с възможността за предлагане на мерки за тяхното преодоляване с оглед получаването на допълнителен брой точки. Няма спор, че тези ситуации може и да не настъпят, но това не ги прави субективно определени и погрешно интерпретирани от възложителя след като е ясно характерът и съществуването на възможно социално напрежение при ремонтване на водопровод на град и извършване на строителни работи в градска среда, при това засягащи питейните нужди на населението там.

В заключение съдът счита, че сочените за спорни елементи от Методиката и обявеният начин за оценяване са валидни за всички потенциални кандидати и участници, които могат да представят своята оферта, което гарантира предвидимост на действията на възложителя и назначената от него помощна комисия. Заложените минимални и

допълнителни изисквания, осигуряващи възможност за по-високо оценяване на офертите, осигуряват нужната за комисията информация за извършване на оценката на офертите.

В този смисъл липсва неяснота в Методиката, която да води до субективизъм при оценяване на офертите на участниците, както се твърди от административния орган. Поставени са ясни, конкретни и непротиворечащи си изисквания, като целта им е в най-висока степен да се оцени способността на потенциалните изпълнители за качествено и срочно изпълнение на предмета на поръчката.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143 АПК и ако спази утвърденият в практиката нормативен ред съдът следва да осъди Министерство на околната среда и водите – структурата, в която се намира административният орган, издал обжалвания акт, да заплати на Столична община сумата от 16 688 лв., представляваща договорено и заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред АССГ в размер на 14 988 лева и заплатена държавна такса в размер на 1700 лева. В случая е направено възражение за прекомерност на адв. възнаграждение, което съдът счита за основателно, макар и размерът да е съобразен с чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 6 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (дори е под установения минимум).

Съгласно чл. 36, ал. 2 ЗАдв. размерът на възнаграждението трябва да е справедлив и обоснован, като това изискване следва да се прилага и когато се определят минималните размери на адвокатските възнаграждения, защото те следва да се обосновават с два обективни критерия – обем и сложност на извършената дейност, както и величината на защитавания интерес. За да се приеме, че минималните размери на адвокатските възнаграждения са обосновани и справедливи, както изисква законовата норма, цената на адвокатския труд трябва да представлява изражение и на двата критерия. Мотиви в този смисъл са изложени и в т.47 на решение на Съда на Европейския съюз от 23.11.2017г. по съединени дела C-427/16 и C-428/16. С Решение от 28.07.2016г. по дело C-57/2015г. съдът на ЕС е приел също така и че правната уредба следва да цели да гарантира разумния характер на подлежащите на възстановяване разноски, като се вземат предвид фактори като предмета на спора, неговата цена или труда, който трябва да се положи за защитата на съответното право. Съдебните разноски, които следва да понесе загубилата делото страна, трябва да бъдат "пропорционални". Въпросът дали тези разноски са пропорционални

обаче не би могъл да се преценява отделно от разноските, които спечелилата делото страна действително е понесла за адвокатска помощ, стига те да са разумни. Макар изискването за пропорционалност да не означава, че загубилата делото страна трябва непременно да възстанови всички направени от другата страна разноски, то все пак изисква страната, спечелила делото, да има право на възстановяване поне на една значителна и подходяща част от разумните разноски, които действително е понесла. Съответстваща на правото на ЕС е уредба, която допуска съдът да може във всеки случай, в който прилагането на общия режим в областта на съдебните разноски би довело до резултат, който се счита за несправедлив, да се отклони по изключение от този режим.

В светлината на изложеното съдът намира, че не следва да се счита обвързан с посоченият минимален размер на адвокатското възнаграждение в Наредбата, респ. с изразената претенция от жалбоподателя, както поради изводимото от националното законодателство противоречие с чл.36, ал.2 от ЗА (доколкото наредбата не дава възможност съдът да съобрази обема и сложността на извършената дейност), така и от посочените в горепосочените дела съображения на СЕС да счита, че забрана за съда да няма право да присъди разноски в по-нисък от определения минимален размер би могла да ограничи конкуренцията в рамките на вътрешния пазар по смисъла на чл.101, пар.1 ДФЕС, ако не е необходимо за постигането на преследваната цел.

Легитимната цел на разпоредбите на чл.36, ал.2 от ЗА е създаване на гаранции /наред със съществуващите в ЗАдв. професионални правила за организацията, квалификацията, професионалната етика, надзора и отговорността на адвокатите/ за осигуряване на високо равнище на качеството на адвокатската услуга, вкл. чрез предотвратяване на всякакъв риск от влошаване на това качество и за осигуряване на защита на интересите на потребителите на тези услуги и интересите на правосъдието. Отделно от това, преследвани цели за изменението на Наредба №1 за минималния размер на адвокатските възнаграждения /редакцията -изм. и доп. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2022г./ са дефинирани в мотивите на нейното изменение и са следните: „С предложените промени се цели диференциран подход при определяне на минималното адвокатско възнаграждение при отделните дейности, който да доведе до справедливи житейски и правни резултати в съответствие с покупателната способност на населението и актуалната икономическа обстановка в Република България. Изменението цели да се актуализира

нормативната уредба, така че да отговаря на икономическата обстановка в страната и актуалните икономически фактори към м. септември 2022 г. и да остойности по достоен и справедлив начин работата на адвоката.“

Конкретните мотиви за промяна на Наредбата не демонстрират обвързаност с преследваните легитимни цели, посочени от законодателя (макар и да имат оправдан икономически ефект), като не става ясно как законодателя контролира спазването им (от мотивите на Решение по съединени дела С-427/16 и С-428/16 СЕС: „В случая разглежданата в главните производства правна уредба не съдържа какъвто и да било точен критерий, който би могъл да гарантира, че определените от Висшия адвокатски съвет минимални размери на адвокатските възнаграждения са справедливи и обосновани при зачитане на общия интерес. В частност тази правна уредба не предвижда каквото и да било условие, отговарящо на изискванията, които Върховният административен съд (България) формулира в решението си от 27 юли 2016 г. и които се отнасят по-специално до достъпа на гражданите и юридическите лица до квалифицирана правна помощ и необходимостта от предотвратяване на всякакъв риск от влошаване на качеството на предоставяните услуги.

В контекста на изложеното, съдът счита, че е допустимо и справедливо да се съобразят обстоятелствата по конкретното дело, положеният защитим труд, а не единствено в контекста на материалния интерес и установения с Наредбата минимален размер на възнаграждението- чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 6. (още повече, че жалбоподателят също вероятно цели да ги съобрази, слизайки под този минимум)

Настоящото дело не се отличава с фактическа и правна сложност, имайки предвид конкретния предмет- обжалвания административен акт, съпътстващата го административна преписка и нейният документален обем. Проведени са четири съдебни заседание, чието съдържание е било изслушване на конкретните съображения и искания на страните, без да се провежда процесуално-следствена дейност и приобщавана значима доказателствена съвкупност. Всъщност, извън административната преписка е приобщено само едно писмено доказателство, което в контекста на изложените мотиви е установено като такова със значение само за хронологията на адм.производство- писмо изх.№1-020-0001-2-376/08.04.2022г. От друга страна- процесуалният представител на жалбоподателя е изготвил освен жалбата, така също и няколко становища в хода на делото, както и допълнително е депозирал писмени бележки, като всички те са със задълбоченост, обем и стремеж да отговорят на всяка една от претенциите на насрещната страна т.е.

положил е труд с отдадено значение на представлявания правен интерес, който е с немалка времева продължителност.

Съобразявайки горните обстоятелства на осъществената дейност в контекста на обхвата и сложността на правния спор, съдът счита, че справедливо адвокатско възнаграждение се явява такова в размер на 8000 лева.

За сравнение- определената държавна такса за този вид съдопроизводствена дейност и материален интерес законодателят е фиксирал на 1700 лева съгл. 27, ал.6 от ЗУСЕФСУ, като е съобразил икономическите условия в страната, както и размерът да не възпрепятства достъпа до административно правосъдие, като същевременно се създават гаранции за по-бързо и ефективно правораздаване в изпълнение на конституционно закрепената роля на съдилищата. Аналогията е допустима, след като правосъдната функция на държавата е по искане и в интерес на гражданите и юридическите лица, а в същия интерес е и процесуалното представителство.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, III отделение, 10 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение изх.№1-020-001-2-459/19.05.22г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда“ 2014 – 2020 г., с което на Столична община ЕИК[ЕИК] е определена финансова корекция в размер на 5% от стойността по Договор №СОА22-ДГ55-66/09.02.2022г. с изпълнител Д. „Нови Искър 2021“ за нарушение на чл.70, ал.5 и ал.7, т.1, 2 и 3, буква Б вр. чл.2, ал.2 от Закона за обществените поръчки (ЗОП).

ОСЪЖДА Министерство на околната среда и водите, с адрес [населено място], [улица], да заплати на Столична община ЕИК[ЕИК] сумата от 9 700,00 (девет хиляди и седемстотин) лева разности по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в четиринадесетдневен срок от връчването му на страните.